

Szczególnie bliskie były mu sprawy Biblioteki Kórnickiej. Od roku 1999 należał do jej Rady Naukowej uczestnicząc czynnie w posiedzeniach. Interesował się żywo edycjami Biblioteki, zwłaszcza „Pamiętnikiem Biblioteki Kórnickiej” – od 2007 r. był członkiem Komitetu Redakcyjnego.

Zapamiętamy go jako regionalistę, strażnika tradycji rodzinnych i naukowych, kolekcjonera i „miłośnika instrumentów wszelakich”. Był dystygowanym, budzącym respekt i wymagającym Uczonym, ciekawym świata oglądanego w perspektywie XIX w., w którym – gdyby mógł – czułby się najlepiej. Był też troskliwym mężem, ojcem i dziadkiem.

Zmarł 4 IV 2013 r., spoczywa w grobowcu rodzinnym na cmentarzu w Kórniku.

Andrzej Sikorski

BARBARA JANKOWIAK

1939-2011

Barbara Jankowiak urodziła się 15 listopada 1939 roku w Kórniku w rodzinie Franciszka i Stanisławy (z d. Wesolek) Sójków. W 1952 r. ukończyła Szkołę Podstawową w Kórniku. W latach 1958–1996 pracowała nieprzerwanie w Bibliotece Kórnickiej PAN jako sprzątaczką, a od 1988 r. jako pracownik muzealny. W latach następnych, mimo osiągniętych uprawnień emerytalnych, aż do ostatnich dni swego życia opiekowała się Powozownią. Pozostanie w naszej pamięci jako osoba powszechnie lubiana, sympatyczna, niezwykle sumienna, skromna i życzliwa ludziom odwiedzającym Zamek Kórnicki.

Pani Basia pracę w Zamku traktowała jako swego rodzaju nobilitację. Zawsze przykładała wielką wagę do wykonywanych czynności. Pamiętamy Jej drobną sylwetkę na tle zamkowych komnat, pamiętamy jak wcześnie rano (ok. 5. godziny!) maszerowała zimą w ciemnościach do Zamku, aby rozpocząć palenie w piecach kaflowych. Na kuchni węglowej stawiała codziennie kilka wielkich czajników i gotowała wodę na herbatę dla pracowników Biblioteki. Po południu przychodziła z koleżankami do Zamku, aby nałożyć na kórnickie podłogi mieszaninę wosku, terpentyny, żywicy i oleju (pokostu). Rano było froterowanie. I tak codziennie przez kilkadziesiąt lat pracy, bez pytania o pieniądze i zaszczyty.

Z okazji jubileuszu 150-lecia Biblioteki Kórnickiej Barbara Jankowiak odznaczona została Srebrnym Krzyżem Zasługi. Pozostawiła dwie córki: Beatę i Agatę oraz kilkoro wnucząt.

Jan Łuczak